

MENDIYAK.

(ON MARCIAL MARTINEZ AGUIRRE JAUNARI.)

Mendiko umea naiz,
Mendiya det maite,
Ez nitzake biziko
Menditik aparte;
Eta gaur kalean ¡ai!
Bizi banaiz ere,
Ez naiz bizi mendira
Begiratu gabe!

¡Zêñen ederrak dauden
Oso zuriturik,
Elurrezko soñeko
Orretan bildurik;
Lengo anai-odólak
Damuz estaldurik
Aingeruchoen jantzi
Garbia arturik!

Otza, išilltasuna,
Bazter danetatik,
Zerbait ikusi nai ta
Ezer ez inondik;
Ez šaldi, ez betizu,
Ez auntz, ez ardirik,
Denak, denak joan dira
Lurra ¡lo! utzirik.

Egunak badijoaz,
Ta lurra beti lo,
Elurra berriz dator
Gero ta geiago,
Ta ¡an, ermitan! borda
Baño aronzago
Arzaiaren alaba
Erregutzen dago!

¡Nola, nola ote du
Gaišoak eskatzen!...
Elúrrak asten dira
Bertatik urtutzen,
Eguzkirikan ez da,
Eta det pensatzen
Birjiñak ote duen
Malko bat išurtzen!

¡Esnatu zaitez lurra,
Esnatu lenbailen!
¡Atoz udaberria
Bazterrak poztutzen!
Choriak ikusteko
Kabiak egiten
Eta bildots chikiak
Mendiyan jostatzen.

ANTONIO ARZÁC.

1888-ko Marchoaren 3-an.

